

14. 11. 2006

ID: 44444

Práva z přepravní smlouvy

Nic nebrání bez dalšího tomu, aby práva z jízdenky ve smyslu vyhlášky č. 175/2000 Sb uplatňovala jiná osoba než ta, která jízdenku zakoupila.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 33/2006, ze dne 27.6.2006)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněného M. B., proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005, který rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci obviněného vedené u Okresního soudu v Trutnově pod sp. zn. 4 T 25/2005, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 271 odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005, byl porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1, § 256 tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, v ustanoveních § 8 odst. 1 a § 250 odst. 1, 2 tr. zák. v neprospěch obviněného M. B. Napadené usnesení se zrušuje a zrušuje se rovněž jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 5. 5. 2005, sp. zn. 4 T 25/2005. Zrušují se také všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 226 písm. b) tr. ř. se obviněný M. B. zprošťuje návrhu na potrestání náměstkyně okresního státního zástupce v Trutnově ze dne 24. 2. 2005, sp. zn. 1 Zk 12/2005, pro skutek spočívající v tom, že dne 18. 2. 2005 ve Š. M., okres T., od lyžařů končících zde pobyt koupil za částku 100 - 200,- Kč za kus celkem 48 jízdenek pro dopravu na lanových drahách a lyžařských vlecích provozovaných S. Š. M., a. s., které byly vydány na dobu od 14. 2. do 18. 2. 2005, tyto jízdenky pak dne 19. 2. 2005 prodával za 500,- Kč náhodným lyžařům, kteří po jejich předložení u pokladny obdrželi bezplatně celodenní jízdenku na tento den jako náhradu za den 16. 2. 2005, kdy z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek nebyly lanové dráhy a vleky v provozu, takto prodal celkem 13 jízdenek za celkem 6 500,- Kč, čímž způsobil škodu ve výši 8 450,- Kč společnosti S. a. s. Š. M. a v případě, že by mu nebylo v dalším prodeji zabráněno a prodal by zbývajících 35 jízdenek, způsobil by této společnosti další škodu ve výši 22 750,- Kč, neboť jednodenní jízdenka má hodnotu 650,- Kč, neboť tento skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozený S. Š. M., a. s. se sídlem Š. M. odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z odůvodnění :

Obviněný M. B. byl rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 5. 5. 2005, sp. zn. 4 T 25/2005, uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonaného a dílem nedokonaného ukončeného ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustil tím, že dne 18. 2. 2005 ve Š. M., okres T., od lyžařů končících zde pobyt koupil za částku 100 - 200,- Kč za kus celkem 48 jízdenek pro dopravu na lanových drahách a lyžařských vlecích provozovaných S. Š. M., a. s., které byly vydány na dobu od 14. 2. do 18. 2. 2005, tyto jízdenky pak dne 19. 2. 2005 prodával za 500,- Kč náhodným lyžařům, kteří po jejich předložení u pokladny obdrželi bezplatně celodenní jízdenku na tento den jako náhradu za den 16. února 2005, kdy z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek nebyly lanové dráhy a vleky v provozu, takto prodal celkem 13 jízdenek za celkem 6 500,- Kč, čímž způsobil škodu ve výši 8 450,- Kč společnosti S., a. s. Š. M., a v případě, že by mu nebylo v dalším prodeji zabráněno a prodal by zbývajících 35 jízdenek, způsobil by této společnosti další škodu ve výši 22 750,- Kč, neboť jednodenní jízdenka má hodnotu 650,- Kč.

Za to byl obviněný odsouzen k trestu zákazu pobytu na okrese T. na dobu dvou let. Bylo mu rovněž uloženo, aby do výkonu trestu zákazu pobytu uhradil podle svých sil způsobenou škodu. Dále byl obviněnému uložen trest propadnutí věci, a to finanční částky 6 500,- Kč a dále 35 kusů celodenních jízdenek.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. bylo obviněnému uloženo, aby nahradil společnosti S., a. s. Š. M. škodu ve výši 8 450,- Kč.

Proti uvedenému rozhodnutí si podal obviněný odvolání, o němž rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové, který je usnesením ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005, jako nedůvodné zamítl.

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podal ministr spravedlnosti k Nejvyššímu soudu stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného M. B. proti výše citovanému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005. Napadeným usnesením byl podle názoru stěžovatele porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1, § 256 tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, též v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. v neprospěch obviněného M. B.

V odůvodnění svého podání ministr spravedlnosti poukázal, že právní kvalifikace jednání obviněného B. neodpovídá zjištěnému skutkovému ději. Podle jeho názoru obviněný B. neuvedl nikoho v omyl, ani něčího omylu nevyužíval. Nově příchozí lyžaře upozornil na to, že jim prodává permanentku, která již byla používána v období na ní uvedeném s tím, že dne 16. 2. 2005 použita nebyla, neboť v tento den nebyly vleky v provozu v důsledku nepříznivého počasí. Kupujícím pak obviněný vysvětlil, že na základě předložení této permanentky obdrží na pokladně společnosti S. Š. M., a. s. celodenní jízdenku na vlek jako náhradu za den 16. 2. 2005, kdy nebylo možno původní permanentku z objektivních důvodů využít.

Takové jednání podle stěžovatele nebylo možno posoudit jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., ale jako návod k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zák. k § 250 odst. 1, 2 tr. zák., neboť v omyl uvedli provozovatele vleku nově příchozí lyžaři, kteří z pohledu provozovatele vleku předložili permanentku na uplynulé období jako její uživatelé s tím, že žádali náhradu za den 16. 2. 2005, ačkoli nebyli původními majiteli permanentek. Této právní kvalifikaci však neodpovídá popis skutku ve skutkové větě napadeného rozhodnutí.

V návaznosti na výše uvedené ministr spravedlnosti zdůraznil, že lze těžko dovodit rovněž podvodný úmysl obviněného vůči provozovateli vleku, a to ať už v postavení přímého pachatele či návodce, když celou transakci je možno považovat za jednání podle občanského zákoníku, tedy za občanskoprávní vztah. Je tomu tak proto, že prodávající nevěděl, že nárok na kompenzaci je nepřenosný a že takový prodej je zakázaný, a tudíž trestný.

Je evidentní, že obviněný neprodával permanentky jako takové, ale tzv. voucher, resp. poukázku ve smyslu ustanovení § 535 obč. zák. Věděl, že jízdné bylo společnosti lanové dráhy a vleky uhrazeno původními majiteli permanentek, přičemž s ohledem na povětrnostní podmínky nebyly zaplacené služby vyčerpány a přicházela v úvahu kompenzace.

Pokud jde o tuto kompenzaci je s ohledem na charakter poskytnuté služby a na teritorium, v jakém se tato služba provozuje, zcela jasné, že pro původního majitele permanentek je zcela nereálná, neboť pobyt v inkriminovaném horském středisku je vázán na ubytování a v období zimních měsíců přesně nasmlouván. Pro původní majitele permanentek bylo tedy nemožné této kompenzace nabízené provozovatelem vleku využít, a to v důsledku nemožnosti setrvání v tomto lyžařském středisku.

Z nepřenosnosti kompenzace pak vyplývá pro majitele zavazovací podmínka, kterou nemohou původní majitelé permanentek splnit. Pokud je možno takovou situaci přirovnat k jinému provozování služeb, např. uměleckých vystoupení, pak přichází v úvahu v důsledku nemožnosti kompenzace jiným způsobem, vrácení finančních prostředků, což v provozním řádu provozovatele vleku uvedeno není. Takový postup provozovatele vleku pak ministr spravedlnosti považuje za nezákonný.

V důsledku posledně uvedených skutečností ani nevznikla provozovateli vleku žádná škoda, neboť služby byly původními majiteli permanentek zcela uhrazeny. Ke skutečnosti, že noví lyžaři by jinak byli nuceni zakoupit novou jízdenku, je pouze třeba uvést, že za normálních okolností by měl provozovatel vleku původním majitelům permanentek finančně vynahradit zbytečně vynaložené finanční prostředky na zakoupení permanentky za jeden den, kdy vleky nebyly v provozu. V důsledku nemožnosti realizace kompenzace za jeden neprolyžovaný den se vznik škody jeví jako pochybný.

Vzhledem k tomu, že obviněný svým jednáním nenaplnil subjektivní ani objektivní stránku trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., pokládá ministr spravedlnosti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005, za nezákonné.

V závěru stížnosti pro porušení zákona proto ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005, byl porušen zákon v neprospěch obviněného M. B. v ustanoveních § 254 odst. 1, § 256 tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, též ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Dále navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil a aby zrušil i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 5. 5. 2005, sp. zn. 4 T 25/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde zrušením, pozbudou podkladu a aby bylo následně postupováno podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud přezkoumal podle ustanovení § 267 odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Z odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 5. 5. 2005, sp. zn. 4 T 25/2005, vyplývá, že bylo bezpečně prokázáno, že obviněný kupoval tzv. vícedenní časové jízdenky, které následně prodával zájemcům za 500,- Kč. Zájemci pak s permanentkou obviněného zašli do pokladny, kde obdrželi zdarma celodenní jízdenku. Tímto jednáním byla provozovateli lanových drah způsobena škoda, a to z toho důvodu, že jízdenky, které obviněný takto prodával, byly nepřenosné, a proto osoby, jež jízdenky provozovateli předložily, neměly nárok na vydání nové jízdenky jako náhrady za dobu, kdy vleky v lyžařském areálu nebyly v provozu. Jinými slovy, tito cestující - převážně lyžaři by jinak při respektování nepřenosnosti jízdenek byli nuceni si zakoupit jízdenky nové. Z předmětné jízdenky pak vyplývá, že jízdenka je nepřenosná a že jediným výlučným prodejcem jízdenek je společnost S. Š. M., a. s., jak je uvedeno i v přepravním řádu. Obviněný si pak byl podle soudu prokazatelně vědom, že jízdenka je nepřenosná i že ji nelze dále prodávat a že nárok na náhradní jízdenku mají pouze zákazníci, kteří poškozenému již jízdné zaplatili. O této skutečnosti pak svědčí podle soudu fakt, že obviněný posílal své zájemce nejprve s jízdenkou do pokladny, a teprve poté, co tito obdrželi náhradní jízdenku, inkasoval od nich peníze.

Krajský soud v Hradci Králové odůvodnil svůj zamítavý postoj k odvolání obviněného tím, že okresní soud náležitě vysvětlil základní skutečnosti, od nichž se odvíjí trestní odpovědnost obviněného. Obviněný prodával nepřenosné jízdenky a osoby, které je od něj koupily, neměly nárok na vydání náhradní jízdenky. To proto, že předmětné jízdenky jsou nepřenosné a může je prodávat pouze společnost S. Š. M., což je patrné z přepravního řádu poškozené organizace. Ten také obsahuje podmínky pro poskytnutí poukázek na náhradní jízdu v jiném termínu za objektivně nevyužitelné služby za dobu platnosti jízdenky. Na tyto podmínky pak kupující jízdenek přistoupili a souhlasili tak s tím, že jim za předem stanovených podmínek nebudou vráceny peníze, ale že jim bude poskytnuto plnění v náhradním termínu. Jen osoby, kterým nebyly poskytnuty služby v plném rozsahu z důvodů na straně poskytovatele služeb, měly nárok na náhradní plnění. Proto to nemohly být osoby, kterým obviněný prodal jízdenky, které původně nakoupil od oprávněných osob končících pobyt. Obviněný tyto skutečnosti dobře znal, protože je sám lyžařem a jezdí do Š. M. s tím, že zde má sezónní jízdenku s fotografií, kde je i odpovídající poučení dopravce. Motiv jeho jednání byl zjevně zistný.

Nejvyšší soud konstatuje, že ve skutku, tak jak byl popsán ve výroku rozsudku soudu prvního stupně, zcela absentuje jeden ze základních znaků trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák., případně některého jeho vývojového stádia, a tím je uvedení někoho v omyl, přičemž okresní soud tento znak sice v právní větě rozsudečného výroku uvedl, ale nikterak jej nekonkretizoval v popisu samotné skutkové věty a taktéž v odůvodnění rozsudku je tato jeho část zcela nedostatečná.

Obviněný přitom prokazatelně nevedl v omyl osoby, kterým jízdenky prodal, ale v omyl nevedl ani společnost S. Š. M., a. s., neboť s tímto subjektem žádná jednání nevedl. Obviněný ve skutečnosti této společnosti svým jednáním ani nezpůsobil škodu, což je další ze znaků, který musí být prokázán, aby jeho jednání bylo možné označit za trestné podle ustanovení o trestném činu podvodu.

Z přepravního řádu horských dopravních zařízení - smluvních přepravních podmínek vydaných S. Š. M., a. s. na základě vyhlášky č. [175/2000 Sb.](#), o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční dopravu, vyplývá, že uvedené přepravní podmínky platí pro pravidelnou přepravu osob, zavazadel, živých zvířat na horských dopravních zařízeních dopravce. Podle cit. přepravních podmínek je přepravní smlouva uzavřena, jestliže cestující využije svého práva z jízdního dokladu tím, že nastoupí na sedačku visuté lanové dráhy nebo vstoupí do označeného prostoru nástupu nebo výstupu přístupného jen s platným jízdním dokladem. Zakoupením jízdenky pak účastníci přepravy stvrzují, že jsou seznámeni se Smluvními přepravními podmínkami, Jízdním řádem a Ceníkem s tím, že jsou povinni respektovat pokyny pro užívání sjezdových tratí. Výlučným a jediným oprávněným prodejcem jízdenky je pouze S. Š. M. a jím pověřené osoby.

Přepravní řád rovněž upravuje podmínky náhrady jízdného za nevyužití vícedenní časové jízdenky, a to po odečtení částky vypočtené procentuelně z doby jejího používání. Jedná se o případy, kdy dojde a) k úrazu ve S. Š. M., a. s., b) v případech nemoci prokázané dokladem od lékaře, c) při technické poruše všech lanových drah provozovaných S. Š. M., a. s. trvající déle než dvě hodiny, d) v případě poškození jízdenky (čárového kódu), které nebylo zaviněno cestujícím.

Podle čl. 4 bodu 9 smluvních přepravních podmínek se poskytuje náhrada jízdného formou poukázky (voucheru) na náhradní jízdu v jiném termínu v případě současného zastavení sedačkových lanovek S. P. - P. a Š. M. - M. na dobu

delší než dvě hodiny z důvodu nepříznivého počasí, nadměrné rychlosti větru, bouřky, technické poruchy nebo při výpadku elektrické energie.

Z odůvodnění příslušných rozhodnutí soudů obou stupňů vyplývá, že soudy při posuzování jednání obviněného vycházely ze zjištění, že na předmětných jízdenkách se nachází údaj o jejich nepřenositelnosti. Tato skutečnost společně s ustanovením smluvních podmínek dopravce označených jako přepravní řád provozovatele vleků o tom, že jediným oprávněným prodejcem jízdenek na vleky je provozovatel, pak byla pro soudy obou stupňů zásadní okolností, pro kterou bylo jednání obviněného kvalifikováno jako trestný čin podvodu podle ustanovení § 250 odst. 1, 2 tr. zák., a to dílem dokonáný a dílem nedokonáný ukončený ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák.

S uvedeným právním názorem se však Nejvyšší soud nemohl z níže uvedených důvodů ztotožnit a dospěl k závěru, že jednání obviněného M. B. nenaplnovalo skutkovou podstatu žádného trestného činu, tudíž ani trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., a to v žádném vývojovém stádiu.

Z ustanovení § 760 obč. zák. totiž vyplývá, že smlouvou o přepravě osob vzniká cestujícímu, který za stanovené jízdné použije dopravní prostředek, právo, aby ho dopravce přepravil do místa určení řádně a včas. Podle § 772 věty první obč. zák. podrobnější úpravu osobní a nákladní přepravy stanoví zvláštní právní předpisy, zejména přepravní řády a tarify. V konkrétním případě se jedná o přepravní řád pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu č. [175/2000 Sb.](#), vydaný jako prováděcí vyhláška k zákonu č. [266/1994 Sb.](#), o drahách, který stanoví podmínky pro přepravu osob, zavazadel, věcí a živých zvířat ve veřejné drážní a silniční osobní přepravě. Citovaný přepravní řád upravuje základní přepravní podmínky pro dopravu drážní i silniční a doplňuje tak obecnou právní úpravu občanského zákoníku tím, že podrobně vymezuje práva a povinnosti účastníků přepravních smluv. Tato vyhláška má vzhledem k podrobné úpravě práv a povinností účastníků přepravního vztahu zásadní význam, a to i v konkrétním projednávaném případě (srov. Jehlička, O., Švestka, J., Škárová, M. a kol. Občanský zákoník, Komentář, 6. vydání, Praha: C. H. Beck 2001, str. 1177 - 1178). Soudy obou stupňů však tento obecně závazný prováděcí právní předpis ve svých závěrech nebraly v úvahu a omezily se pouze na obsah smluvních přepravních podmínek dopravce, které bez dalšího považovaly za přepravní řád ve smyslu ustanovení § 772 obč. zák., i když tomu tak ve skutečnosti není.

Uvedený prováděcí právní předpis č. [175/2000 Sb.](#) v ustanovení § 3 odst. 1 stanoví, že uzavřením přepravní smlouvy o přepravě osob vzniká mezi dopravcem a cestujícím na základě přepravního řádu, tarifu a vyhlášených smluvních přepravních podmínek závazkový právní vztah, jehož obsahem je zejména závazek dopravce přepravit cestujícího ze stanice nástupní do stanice cílové spoji uvedenými v jízdním řádu řádně a včas a závazek cestujícího dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a zaplatit cenu za přepravu - jízdné podle tarifu.

V této souvislosti Nejvyšší soud zdůrazňuje, že citovaný přepravní řád č. [175/2000 Sb.](#) výslovně předpokládá, že dopravce vydá smluvní přepravní podmínky, jak v projednávaném případě také učinil. Pokud dopravce smluvní přepravní podmínky v souladu s ustanovením § 3 odst. 1 vyhl. č. [175/2000 Sb.](#), skutečně vydá, pak musí tyto smluvní přepravní podmínky být v souladu, jak s příslušnými ustanoveními občanského zákoníku, tak i s vyhláškou č. [175/2000 Sb.](#), na kterou občanský zákoník ve svém ustanovení § 772 odkazuje (viz § 49 odst. 2 cit. vyhl.). Pokud pak jednotlivá ustanovení smluvních přepravních podmínek dopravce nejsou v souladu se shora citovanými právními předpisy, nemohou se taková ustanovení platně stát součástí obsahu smlouvy uzavřené mezi dopravcem a cestujícím.

Podle § 38 odst. 1 vyhlášky č. [175/2000 Sb.](#) je k uplatňování práv vůči dopravci oprávněn ten, kdo předloží originál jízdenky nebo zavazadlového lístku; zni-li jízdenka na držitele, je oprávněným držitel. Podle odst. 2 citovaného ustanovení vyhlášky práva z přepravní smlouvy o přepravě osob uplatňuje oprávněný u dopravce, u něhož skutečnost zakládající uplatnění práva z přepravní smlouvy o přepravě osob nastala, a to v místech k tomu dopravcem určených ve smluvních přepravních podmínkách. Podle odst. 4 téhož ustanovení vyhlášky se práva z přepravní smlouvy uplatňují písemnou žádostí s uvedením důvodů a výše požadované náhrady. Jde-li o vrácení jízdného nebo jiných částek z přepravy cestujících, může být žádost podána i ústně.

Jestliže obviněný M. B. nakoupil jízdenky od cestujících - lyžařů, kteří z důvodu špatného počasí nemohli plně vyčerpat své nároky z uzavřené smlouvy o přepravě, a takto získané časové vícedenní jízdenky prodal, případně zamýšlel prodat třetím osobám s tím, že tyto obdrží na základě jejich předložení dopravci náhradu v podobě naturálního plnění formou celodenní jízdenky, nedopustil se jednání, v němž by bylo možné spatřovat cokoli protiprávního. Podle ustanovení § 38 odst. 1 vyhlášky č. [175/2000 Sb.](#), je k uplatňování práv vůči dopravci oprávněn ten, kdo předloží originál jízdenky, zni-li jízdenka na držitele, je oprávněným držitel. Z předmětných jízdenek, jakož i z obsahu spisu není patrné, že by tyto jízdenky byly vydány na jméno konkrétního cestujícího - lyžaře a tudíž se nejednalo o jízdenky, které by zněly na držitele. Podle tohoto kogentního ustanovení vyhlášky je třeba chápat

prohlášení provozovatele vleků na jízdence ohledně její nepřenosnosti (zde je třeba zdůraznit, že přepravní podmínky dopravce se o tom nikterak nezmiňují), tedy tak, že na základě jedné jízdenky může lanovku či vlek využívat v tentýž okamžik pouze jeden cestující - lyžař. Výklad prohlášení dopravce o nepřenosnosti jízdenky provedený soudy obou stupňů ve smyslu, že jediné ten, kdo jízdenku zakoupil, z ní může uplatňovat práva, např. nárok na vrácení jízdného, ale i práva další, je nepochybně v rozporu s ustanovením § 38 odst. 1 vyhlášky č. 175/2000 Sb., ale i s logikou věci. Pokud by měl takový výklad platit, pak každý jednotlivý cestující by mohl nakoupit jízdenku pouze sám pro sebe a nikoli i pro další cestující osoby. To by v praxi znamenalo, že např. zakoupení jízdenky manželem a její předání manželce by bylo nepřijatelné, neboť z této jízdenky by mohl příslušná práva uplatňovat pouze ten, kdo ji zakoupil, tedy manžel.

Zároveň je třeba poukázat na okolnost, že pokud provozovatel lanovek a vleků hodlal cestujícím poskytnout kompenzaci za jeden den, kdy lanovky a vleky nebyly z důvodu nepříznivého počasí v provozu, nemohla mu jednáním obviněného vzniknout škoda. Obviněný totiž na sebe převedl pouze ty jízdenky, které opravňovaly původní cestující - lyžaře k využití nabízené kompenzace, kterou ale oni z nějakých důvodů nechtěli anebo nemohli využít. V opačném případě by tato nabízená kompenzace propadla a společnosti S. Š. M., a. s. by zůstala platba bez poskytnutí předplacené přepravní služby. Obviněný se ale tímto převodem stal osobou, která měla právo požadovat po dopravci na základě předložení původních jízdenek poskytnutí jízdenek na náhradní termín. Obviněnému nebránilo žádné zákonné či podzákonné ustanovení a ani platné smluvní ujednání v tom, aby právo na náhradní jízdenku na jiný termín úplatně převedl na třetí osobu. Na této okolnosti nemůže nic změnit ani klauzule smluvních přepravních podmínek dopravce o tom, že výlučným a jediným oprávněným prodejcem jízdenky je pouze S. Š. M., a. s. a jím pověřené osoby. Tento bod smluvních podmínek je třeba totiž chápat tak, že jediné S. Š. M., a. s. a jím pověřené osoby mohou být tím, kdo uzavírají s cestujícím smlouvu o přepravě a kdo tudíž příslušnou jízdenku prodává jako doklad o uzavření této smlouvy cestujícím, který smlouvu o přepravě s dopravcem původně - originálně sjednal. Tím ovšem v žádném případě nelze vyloučit následný převod jízdenky na jinou osobu.

Protože jednání obviněného rozhodně nevykazovalo přinejmenším objektivní stránku trestného činu podvodu, Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 2005, sp. zn. 11 To 242/2005, byl porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1, § 256 tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, též v ustanoveních § 8 odst. 1 a § 250 odst. 1, 2 tr. zák. v neprospěch obviněného M. B. Podle § 269 odst. 2 tr. ř. Nejvyšší soud napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové zrušil, zrušil i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 5. 5. 2005, sp. zn. 4 T 25/2005, jakož i všechna další rozhodnutí, na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Protože v dané věci bylo možné meritorně rozhodnout na základě skutkových zjištění, která učinil soud prvního stupně, a další vedení trestního stíhání obviněného by bylo nadbytečné a nepřijatelné zároveň, rozhodl Nejvyšší soud podle § 271 odst. 1 tr. ř. tak, že obviněného M. B. zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. návrhu na potrestání náměstkyně okresního státního zástupce v Trutnově ze dne 24. 2. 2005, sp. zn. 1 Zk 12/2005, protože skutek označený v tomto návrhu není ze shora podrobně rozvedených důvodů trestným činem. Protože Nejvyšší soud obviněného M. B. návrhu na potrestání zprostil, odkázal poškozeného podle § 229 odst. 3 tr. ř. s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Poučení účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)